

Zarietcké zvony

December 2020 Ročník XVIII

„Ustavične sa radujte v Pánovi!

Opakujem:

Radujte sa!

*Vaša miernosť nech je známa všetkým
ľuďom. Pán je blízko.*

*O nič nebuďte ustarostení,
ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so
vzdávaním vďaky prednášajte svoje
žiadosti Bohu. A pokoj Boží, ktorý
prevyšuje každú chápavosť, uchráni
vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi
Ježišovi.“*

Filipským 4:4-7

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV k Vianociam 2020

Obsah:

Pastiersky list Zboru
biskupov ECAV
k Vianociam 2020
str.2

Domáce Služby Božie
pri štedrovečernom
stole.
str.5

Milované vianočné
nepresnosti
str.9

Váš vianočný príbeh
str. 14

Slovo na záver
str. 15

Milé sestry a milí bratia,
tohtoročné Vianoce sú v mnohom iné. V rámci kalendára prišli síce v rovnakom čase, ale slávime ich za iných spoločenských okolností. Rok 2020 sa zapíše do novodobých dejín ako čas spomalenia sveta. Dve pandemické vlny, ktoré udreli s plnou silou, zasiahli a poznačili život všetkých nás. Vedci, odborníci, lekári hľadajú cestu – znamenie, ktoré by ukázalo východisko z napätej a zatiaľ neprehľadnej situácie zápasu o ľudský život. Okolnosti, na ktoré sme neboli pripravení, odhalili nielen pravdu o stave spoločnosti, ale najmä pravdu o stave nášho vnútorného a hodnotového sveta. Svet spoznal krehkosť vlastných materiálnych základov, museli sme sa vyrovnat' s rôznymi obmedzeniami, na ktoré sme neboli zvyknutí. Avšak spoznali sme aj pravdu o ľudskom srdci, v ktorom sa zrkadlí množstvo nenávisťi, zloby, nespokojnosti a nepriateľstva. Máme nádej, že svet dostane v najbližšom čase ako vianočný dar riešenie súčasnej situácie v podobe bezpečnej vakcíny, ktorá dokáže uchrániť ľudské telo.

Otázne je ale riešenie bolesti ľudskej duše, hodnotových spoločenských pomerov a medziľudských vzťahov. Svet potrebuje vianočné znamenie, ktoré mu pomôže znovu nájsť hodnotu lásky v záplave nenávisťi, hodnotu pokory v ostňoch pýchy, hodnotu múdrosti a prezieravosti v klamlivom svete

poloprávd a konšpirácií. Mnohí si aj dnes kladú otázku, či sa môže niečo zmeniť k lepšiemu. Vianoce sú pozitívnou Božou odpoveďou, že nový začiatok je možný. To, čo Adam stratil, v Kristovi nám Boh vrátil. Vianoce totiž nie sú len sprítomnením biblických historických udalostí spred

Boh nečakal na ideálne podmienky, aby sa mohol narodiť. Slovo sa stalo telom, lebo sa naplnil čas. Boh sa rodí do okolností, v ktorých sa práve nachádzame.

2000 rokov, ale sú aktuálnou Božou túžbou narodiť sa v tomto čase, v týchto životných okolnostiach. Boh nečakal na ideálne podmienky, aby sa mohol narodiť. Slovo sa stalo telom, lebo sa naplnil čas. Boh sa rodí do okolností, v ktorých sa práve nachádzame.

Aj keď sme sa narodili ako ľudia, často sa správame ako bohovia. No znamením Vianoc sú práve tí, ktorí nerobia samých seba bohom, ale v ktorých sa rodí niečo Božie v moci Ducha. Ani dnešná doba nepotrebuje viac chladnokrvných Herodesov, ktorí iným dávajú pociťovať, kto je tu kráľom. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí oslovení Božím konaním slúžia tajomstvu vianočnej lásky. Boh zostupuje na zem. To je spôsob, ako sa rodí niečo Božie – zostupovať dole, empaticky sa skláňať k blízkym, vidieť svet, radosti aj problémy ich očami.

V pokore zostúpiť aj vo vlastnom srdci a nájsť v ňom zabudnuté vianočné dieťa, jeho úprimnosť, úžas nad vecami, spontánnosť a oddanosť – to je ďalšie Božie znamenie. „Ak nebudete ako deti, nikdy nevojдете do nebeského kráľovstva.“ Vydajme sa aj my na túto vianočnú cestu, bratia a sestry. Dnešný svet potrebuje znamenie, ktoré mu prinesie nádej zmeny. Potrebuje vianočných ľudí, ktorí prinášajú hodnoty, vytvárajú zmysluplné a láskavé vzťahy, čo Biblia definuje pojmom „Božie kráľovstvo“. Boh si hľadá cestu, spôsob, miesto, aby sa mohol v nás narodiť. A dáva nám k tomu moc Ducha, moc Slova a spoločenstvo – to sú nástroje, aby aj cez nás mohol prinášať nový život. Túži, aby sme sa tomuto svetu stali živým znamením.

Betlehemskí pastieri oslovení anjelským posolstvom dostávajú znamenie, ktoré zadefinovalo GPS súradnice a ktoré evanjelista Lukáš

definuje slovami: „... a toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach.“ Vianočné znamenie, ktoré nám má pomôcť nájsť podstatu Vianoc aj zmysel života. Obviníme ho aj my plienkami viery, aby nezomrelo v chlade sveta? Obvíjame aj v rodinách plienkami starostlivej duchovnej výchovy naše deti, aby v ich srdciach to betlehemske dieťa rástlo a napredovalo, a aby nezahynulo v chlade ľahostajnosti? V týchto časoch myslíme na všetkých, ktorí sa s láskou starajú o chorých, starých, poznačených rôznymi životnými tragédiami. Sú to vzácne vianočné ruky, ktoré dokážu obvinúť pozornosťou, láskou i pomocou toho, kto je v telesnej či duchovnej núdzi. Budme vďační za všetkých, ktorí sa starali alebo starajú o hodnoty a duchovný život, aby narodený Boží Syn v srdci nezahynul. Oni sú vianočným znamením nového, Božieho sveta a nádejou zmeny.

Posledným vianočným znamením sú jasle – miesto, kde môžeme nájsť Krista. Jasle boli miestom dennej obživy, pri jasliach sa stretali všetci hľadajúci obživu. Naše rodiny majú byť jasľami uprostred, ktorých leží Boží dar. Kristus sa chce stať duchovným pokrmom a túži ležať uprostred nás, teda mať trvalé miesto medzi nami. Nechce odísť, chce ležať v našich srdciach. Rodiny uprostred ktorých leží moc lásky, obety, krásy aj radosti života sú znamením Božieho sveta pre dnešný svet. Uložme ho a nechajme Krista ležať, nachádzajme mu miesto v tomto nehostinnom svete. Aby sme sa my sami, Božou mocou zrodení, Jeho láskou obvinutí a Jeho prítomnosťou nasýtení, stali vianočným znamením tomuto svetu.

Prajeme vám, milí bratia a milé sestry, aby tohtoročné Vianoce boli „iné“. Nech je ich posolstvo pre nás znamením, že Bohu sa tento svet nevymkol z rúk. Práve naopak, Jeho ruky vložili do stredu samého seba. Nech sú pre nás osobným pozvaním vydať sa na spoločnú cestu s betlehenským dieťaťom. Nech sú naše rodiny jasľami, kde Kristus bude rásť, domovom, kde bude prebývať v Duchu lásky a pokoja. Domovom, kde nájdete vnútorný pokoj, atmosféru prijatia, porozumenia aj nových životných výziev. Aby sa hĺbka vzájomných vzťahov pretavovala do úprimnej pomoci tým, ktorí stratili znamenie a zmysel života. Lebo dnes už nie betlehemskej hviezdy jas, ale svetlo

Božej lásky v nás, musí svetu a blížnym ukázať, že Kristus sa v nás narodil.

V Božom svetle prežité vianočné sviatky a celý nový rok 2021 vám z úprimného srdca prajú

Ivan El'ko, generálny biskup ECAV

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

Peter Mihoč, biskup VD ECAV

Domáce Služby Božie pri štedrovečernom stole 2020

(Pred večerou, pred preberaním darčiekov, pod vianočným stromčekom - vedie hlava rodiny.)

V mene Boha Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

Milá moja rodina, sú tu Vianoce. Celý tento rok nám priniesol chvíle, o akých sme predtým ani nesnívali. Veľa vecí bolo inak, v mnohom sme museli svoj život zmeniť. A ani o týchto Vianociach sme dlho nevedeli, ako ich vlastne budeme prežívať. No ony prišli a prišli by aj vtedy, ak by bolo všetko zatvorené a každý bol úplne izolovaný vo svojom dome. Vianoce totiž nie sú o veľkých slávnostiach ani o tradíciách. Sú o príchode Božieho Syna na svet. A táto správa by nám znela za každých okolností. Príchod Božieho Syna nemôže predsa žiadna komisia zakázať, ani obmedziť. Pán Ježiš Kristus teda

prichádza aj do tohto dnešného zneisteného sveta a prináša istotu, o ktorú sa možno oprieť, prináša lásku, prináša pokoj. Čo viac si môžeme priať? Jeho dary robia Vianoce Vianocami a tak keď On k nám prichádza, Vianoce sú tu a my môžeme aj teraz začať s ich slávením a radosť sa.

Pieseň Čas radosti, veselosti

1. Čas radosti, veselosti nastal požehnaný, keď Spasiteľ, Vykupiteľ narodil sa z Panny; v mestečku Betleme v jasličkách na slame leží malé Pacholiatko na zime, leží malé Pacholiatko na zime.
2. Čo sme všetci ľudia hriešni / túžobne čakali, / to anjeli pre svet celý / mocne zvestovali; / a preto plesajme, / spolu sa radujme. / Pacholiatko - Nemluvniatko vítajme, :/:
3. Spasiteľu, nebies Kráľu, / Pane náš Ježiši, / z čistej Panny narodený, / Poklad náš najdrahší, / Kriste náš, Pane náš, / skloň sa k nám ako Pán, / a z milosti do radosti uveď nás! :/:

Evanjelium podľa Lukáša 2. kapitola, verše 2-14: „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vládárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nočľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, vyznajme ju spoločne slovami Apoštolského vierovyznania: Verím v Boha Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme. Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretej deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

/Deti môžu predniesť básničku - napr.:

Otvorte brány dokorán, prichádza požehnaný Pán,
Kráľ nad kráľov najslávnejší a Spasiteľ najmocnejší,
prináša radosť, spasenie, nech znejú piesne oslavné:
Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Je dobre ľudu vernému, čo ide v ústrety Jemu,
ó, dobre, dobre, všetkým tým, čo svoje srdce spoja s Ním,
On, Slnko spravodlivosti, je darcom pravej radosti:
Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Otvorte brány dokorán, by mohol Kristus vojsť i k vám,
cestu Jemu pripravujte a s láskou Ho privítajte,
nech vojde večnej slávy Kráľ, Boh, ktorý človekom sa stal:
Požehnaný Boh náš, Stvoriteľ všetkých nás!

Príd' ku nám, Pane Ježiši, príd', náš Baránok najtichší,
osvecuj svojou milosťou a obdar dobrotivosťou.
Ty Duchom svojím sám nás veď a vyslobod' zo všetkých bied,
len Tebe, náš Pane, chválospev spievame./

Skloňme sa a takto sa pomodlime: Láskový náš nebeský Bože, ďakujeme Ti za to, že si aj v tomto zvláštnom roku stál verne pri nás. Aj keď nás postretlo mnoho skúšok a navštívení, Ty si nám ukázal aj svoju lásku a milosť a dokázal nám, že hoci na nás kadečo dopustíš, nikdy nás neopustíš. Dával si nám mnoho darov – vieru, silu, nádej – a dávaš nám aj dnes ten najvzácnejší dar – svojho Syna. Vidíme tak, že Tvoja milosť stále trvá. Preto sa radujeme, ďakujeme Ti a oslavujeme Tvoje meno. Veď v Tvojom Synovi prichádza dnes na svet Tvoje nebeské kráľovstvo. Kiež to tento svet spozná, vidí a radostne Tvojho Syna víta a Tebe na slávu spieva.

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príd' kráľovstvo Tvoje!
Bud' vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes!
A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia!
Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky.

Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz i vždy, na veky vekov. Amen.

Na záver si ešte spoločne zaspievajme pieseň Tichá noc.

1. Tichá noc, svätá noc. Usnula zem celá, dvaja len bdejú v Betleheme; v jasliach Dieťa tam utešené tíško, spokojne spí tíško, spokojne spí.
2. Tichá noc, svätá noc. / Anjeli priniesli / najprv pastierom radostnú zvesť, / z nej teší sa i dnes celý svet: / Prišiel Spasiteľ k vám! ./:
3. Tichá noc, svätá noc. / V Ježiši-Dieťati / Boh sa láskavo usmieva nám, / anjel zvestuje: Buď pokoj vám! / Kristus je daný nám. ./:

Nech je milosť Pána nášho Ježiša Krista a láska Božia a účastenstvo Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.

VIANOCE 2020

ROZHLASOVÉ A TELEVÍZNE BOHOSLUŽBY A PRÍHOVORY

ROZHLAS

ŠTVRTOK – 24. december Štedrý večer
Rádio Regina
Služby Božie z Evanj. kostola v Martine
16.04
Kazateľ: Milan Kubík
Piesne: ES 19, A 10, 5, 14, A 11, 60

SOBOTA – 26. december 2. sviatok vianočný
Rádio Devín
Pieseň pre Božieho syna 10.00 – 11.00
Nad slovom – téma Vianoc 17.00 – 18.00
s Bohdanom Hroboňom

NEDEĽA – 27. december
Rádio Regina
Služby Božie z Evanj. kostola v Dudinciach 09.05
Kazateľ: Michal Tekely
Piesne z ES: 37, 55, 36, 53, A 16

TELEVIZIA

ŠTVRTOK – 24. december Štedrý večer
TA3
Prenos Služieb Božích 17.00 – 18.00
z evanjelického kostola v Senci
Kazateľ: Tibor Jančík
Piesne: ES 25, A 16, 11, 42, 60

PIATOK – 25. december 1. sviatok vianočný
:2 Prenos Služieb Božích z evanjelického kostola v Obišovciach 10.00
Kazateľ: Jaroslav Petro
Piesne: ES 42, 34, A 13, 54, 35, A 14, 592

Sviatočné slovo 19.55 – 20.00 Ján Hroboň, biskup Západného distriktu

ONLINE PRENOS SLUŽIEB BOŽÍCH Z NÁŠHO CHRÁMU: Štedrý večer o 17:00/ 1. a 2. sviatok vianočný o 9:30/ nedeľa po Vianociach 9:30/ Silvester o 17:00/ Nový rok, nedeľa po Novom roku, Zjavenie Krista Pána mudrcom o 9:30. Sledovať nás môžete na www.youtube.com/user/EcavZaricie.

Milované vianočné nepresnosti

Zdroj: www.nezabudnitecitat.sk, autor: Zuzana Vaľovská

Uznávam, občas mám zvláštne nápady. Napríklad keď vidím vianočné pohľadnice, mám chuť vziať do rúk červenú fixu a krúžkovať všetky nepresnosti, ktoré na nich sú. Ale zatiaľ je to v pohode, zatiaľ sa ovládam a namiesto toho píšem blogy. Preto namiesto červeno poškrtených pohľadníc tu mám zoznam vianočných pravd, ktoré pravdami tak celkom nie sú. A začnime hneď tou najväčšou.

na Vianoce sa narodil Ježiš

Viete, ako sa občas ateisti a fanatickí rýpači do kresťanstva vytasia s tým, keď Ježiš sa nenarodil na Vianoce, že to kresťania ukradli pohanské sviatky a podobne? A vy ste sa proti tomu vždy ohradili a smelo bránili a možno čakali, že vám niekto aj zatlieska? Poviem vám to jednoducho, tí rýpači majú pravdu. Ježiš sa naozaj nenarodil na Vianoce. Ale ešte skôr, ako budem pokračovať, potrebujem ja osobne podotknúť jednu vec – toto viem už celkom dlho. A ani raz mi nejak neprišlo, žeby som kvôli tomu Vianoce nemala sláviť.

Bolo to 25. decembra, keď sa oslavovali narodeniny pohanského boha svetla Mitra, keď cisár Konštantín povedal, ale no to už ani náhodou! V ten istý dátum budeme oslavovať Toho, ktorý je Pravý Boh Svetla! Takže áno, zabrali sme pohanský sviatok. Ale vo všetkej vážnosti a serióznosti sa pýtam: No a?

Biblia nikde nespomína presný dátum Ježišovho narodenia. Vieme len dedukovať. Podľa Lukášovho evanjelia Alžbeta (mama Jána Krstiteľa) otehotnela po tom, ako jej manžel Zachariáš konal kňazskú službu v chráme. Keď bola cca v šiestom mesiaci, prišla ju navštíviť Mária, Ježišova mama, ktorá podľa všetkého tesne predtým počala. Keďže niekto múdry vedel povedať, kedy mal Zachariáš službu v chráme (podľa tried a rodín), vedel sa dopracovať aj k približnému termínu Ježišovho narodenia. Bolo to niekedy na prelome septembra a októbra. (mimochodom, vtedy vyvolený národ oslavuje Sviatok

stánkov, a to je taká cool úchvatná záležitosť, že vám zo srdca odporúčam pozrieť sa na to bližšie. a ešte ďalšie mimochodom, niekedy vtedy v Izraeli, po dlhom čase sucha, začína znova pršať.)

ALE – ak sa ale Ježiš narodil na prelome septembra a októbra, bol počatý niekedy v decembri, takže s Vianocami nie sme úplne mimo. Veď slávime príchod Božieho Syna do ľudského tela, a v tomto význame sú Vianoce presnejšie. To znamená – Jeho počatie – niekedy v decembri – keď slávime Jeho narodenie, slávime Jeho počatie – príchod do tohto sveta – veď ľudský život sa nezačína pôrodom, ale už deväť mesiacov pred tým. Najtmavšia časť roka sa vlastne stala tou najsvetlejšou...

Ježiš sa narodil v mašťal'ke

Ľutujem, ani toto nie je pravda. Niežeby som šla popierať niečo, čo hovorí Biblia, to ani náhodou. Lebo Biblia o tomto nehovorí nič!

V prvom rade vám zruším všetky tie obrázky, čo máte v hlave, že pôrod zastihol Máriu na ceste do Betlehema. Je jasne napísané, že tam už boli, už sa zdržiavali v Betleheme, keď prišiel jej čas porodiť. To znamená, že minimálne jednu noc pred tým už museli niekde spať. Evanjelista píše: A PORODILA SVOJHO PRVORODENÉHO SYNA. ZAVINULA HO DO PLIENO K A ULOŽILA DO JASIEL', LEBO V ÚTULKU PRE NICH NEBOLO MIESTA.

Logika hovorí – v ubytovni nie je miesto, tak sú tam, kde sú jasle, čo je vlastne mašťal', že? Nie tak rýchlo... Teraz prichádza ten čas, keď v duchu všetkého, čo nás docent Grešo o gréčtine a Novej Zmluve naučil, idem rýpať do prekladov Biblie. Lebo si myslím, že ani jeden z tých slovenských nie je dosť dobrý.

Evanjelický preklad má nocľaháreň (čo sme na vojne?), ekumenický preklad útulok (odtiaľ

mám psa), katolíci to prekladajú ako hostinec (krčma?!) a Roháček ako úchylište (a to je prosím pekne čo??).

Grécke slovo, tu použité, je kataluma. To môže znamenať host'ovskú izbu, ubytovanie v rodinnom dome, alebo hostinec. Toto konkrétne slovo je v Novej Zmluve použité len dvakrát a druhýkrát sa jasne hovorí o veľkej hornej miestnosti v súkromnom dome, vybavenej nábytkom. Teda to je tá miestnosť, kde nebolo miesta pre Máriu a Jozefa! A znie to logicky, lebo ak Jozef bol z Betlehema, prečo by nešiel k svojej rodine? A v ich hornej, host'ovskej miestnosti nebolo dosť priestoru, a predpokladám že ani súkromia pre ženu, ktorá sa chystala rodiť. Väčšina starovekých židovských domov mala spoločný priestor v prízemí, kde sa v noci zdržiavali aj zvieratá.

Takže nie, tie historiky o hostinskom, ktorý odmietol pustiť dnu matku Božieho Syna, nie sú pravdivé. Verzia, že Jozefova rodina, u ktorej sa už dlhšie zdržiavali, umožnila Márii mať pri pôrode súkromie, je pravdepodobnejšia oveľa viac. A čo sa týka zvierat, ktoré tam boli, nám to možno príde nehygienické. Ale v tej súvislosti som si spomenula na môjho imunológa a na výskum, ktorý mi raz spomínal. Podľa všetkého deti, ktoré vyrastajú s domácimi zvieratami, majú oveľa silnejšiu imunitu.

prišli sa Mu pokloniť traja králi

Áno, ja uznávam, že ak chcete niečo dať na pohľadnicu, alebo urobiť scenár k vianočnému predstaveniu, potrebujete nejaké údaje! Nemám nič proti tomu, ak sa to občas z praktických dôvodov upresní, lebo ak by sme povedali skupine detí, niekoľkí – ale neviemkoľkí – z vás to bude hrať, to by asi nedopadlo dobre(hm. alebo možno práve naopak ;). Upresňujme. Ale nezabudnime, že to boli tri dary. Koľko bolo tých, ktorí ich niesli, netušíme. Každý muž niesol jeden dar, lebo nikto by sa neprišiel pokloniť s prázdnyimi rukami? Napríklad. Ale čo ak ich bolo viac a každý z nich niesol dary tri?

Napríklad východná (pravoslávna) tradícia častejšie spomína iný počet, sýrski kresťania ich majú hneď dvanásť.

A čo sa týka stotožňovania mudrcov s kráľmi, za tým stojí proroctvo v Žalme 72: KRÁLI TARŠÍŠA A OSTROVOV NECH PRINESÚ DARY, KRÁLI ŠEBY A SÁBY NECH PRINESÚ POPLATKY. NECH SA MU KLAŇAJÚ VŠETCI KRÁLI, NECH MU SLÚŽIA VŠETKY NÁRODY. Nikto z prvých cirkevných otcov ani neprišiel s verziou, že muži z východu, ktorí sa prišli pokloniť Ježišovi, by mohli byť kráľmi. Tertulián v 3.storočí popisuje mudrcov “takmer ako kráľov” a o ďalšie dve storočia neskôr ich Augustín volá kráľmi.

A teraz čo? Proroctvo neplatí? Ale kdeže! Apoštol Pavel o Ježišovi píše: PRETO HO BOH NAD VŠETKO POVÝŠIL.. ABY PRI MENE JEŽIŠ POKĽAKLO KAŽDÉ KOLENO TÝCH, ČO SÚ NA NEBI, NA ZEMI AJ V PODSVETÍ. Vieme, že pár mien kráľov, ktorí pred Ježišom pokľakli, je už na zozname. A v istom bode dejín budú pred Ním klačať všetci.

hviezda svietila nad jasličkami v tú noc, keď sa Ježiš narodil

Tak najprv – pravdepodobne to nebola hviezda, ale planéta. Väčšina astronómov si myslí, že to bola konkunkcia Jupitera so Saturnom. S veľkou pravdepodobnosťou to súvisí aj s hebrejskými názvami planét – Jupiter spravodlivý (kráľ), názov pre Saturn je odvodený od židovského slova šabat a Saturn vždy bola hviezda Židov. A ešte ku všetkému, v hebrejčine sa planéte povie chodiaca hviezda. Aj to sedí s tým, čo písal vo svojom evanjeliu Matúš, ako hviezda šla pred mudrcami.

Nebola to ani žiadna kométa, aké máte na pohľadniciach a vo vianočnej výzdobe miest a ktoviekde ešte. Prvýkrát túto hviezdu ako kométu namaloval Giotto di Bondone v roku 1304. Ako už určite aj vám došlo, nie, toto nemohol vidieť na vlastné oči. Táto chodiaca hviezda je pre príbeh Ježišovho narodenia dôležitá. Mudrci ju na nočnej oblohe videli v čase, keď sa Ježiš narodil. Fakt, že sa na ňu kráľ Herodes musel pýtať, znamená, že nebola viditeľná netrénovaným očiam. Len ľudia, čo hviezdy pravidelne študovali, ju videli. A táto hviezda zaviedla mudrcov ku domu, v ktorom bola Mária

s Ježišom. A nie, nijako raz, ani keď sa pozrieme sprava zľava alebo odkiaľkoľvek, Ježiš v tom čase už neležal v krmidle pre dobytok (myslím jasličky, lebo to presne sú).

Mudrci neprišli do Jeruzalema skôr, ako prebehla Ježišova obriezka (ôsmy deň) a Máriino očisťovanie (tridsiaty tretí deň od Ježišovho narodenia). Ak predpokladáme, že mudrci prišli za Ježišom z oblasti Perzie alebo Babylónie, znamenalo to vzdialenosť minimálne 700 km a obvyklá rýchlosť cestovania bola 25 km za deň. Nie, to určite nemohli stihnúť v tú noc, keď sa Ježiš narodil. Betlehem sa spomína, ale nie v súvislosti s hviezdou, čo mudrcov viedla, ale spomínajú ho ľudia kráľa Herodesa, keď hovoria o proroctve.

To, že Ježiš nebol už v jasličkách, nič nemení na pravdivosti proroctiev. Evanjelista jasne hovorí, že Ježiš a Jeho rodičia už boli v dome, a tam za Ním mudrci vošli. Kráľ z Betlehema, to je to kľúčové! Presne, ako hovoria proroctvá. Stále sme pri tom istom, síce nie vianočné pohľadnice, ale Biblia má pravdu.

a ešte krátko na záver:

✦ Vianoce sú najdôležitejšie kresťanské sviatky

Okolo žiadneho iného sviatku spojeného s vierou sa nerobí také haló, tak to musí byť ono, že? No, nie tak celkom. Čo sa týka poradia dôležitosti – najprv je to Veľká Noc, potom Zoslanie Ducha Svätého. To prvé ešte vedia zaradiť aj ateisti (alebo ľudia, ktorí prídu do kostola práve tak na Vianoce) ale to druhé? A predsa. A až potom nasledujú Vianoce.

V Biblii sa nikde nepíše o slávení Vianoc. Píše sa však o pripomínaní si Jeho smrti. Nepoužijem slovo sláviť – lebo aj keď sme vďační, toto slovo má v sebe na môj vkus priveľa radosti – ale radšej pripomínať si. A nielen raz ročne, na veľkonočné sviatky, popri tom ako maľujeme vajíčka, chodíme oblievať alebo šibať alebo hľadáme sladkosti na záhrade – vyberte si – ale každú nedeľu cez Večeru Pánovu.

Prečo? Citujem (už však neviem koho). *Je zbytočné, ak by sa Ježiš hoci aj tisíckrát narodil v Betleheme, ale ani raz v Tvojom srdci.*

Váš vianočný príbeh

Zdroj: Boh je s vami každý deň, autor: Max Lucado

V šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do Galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozef. A meno panny bolo Mária. Lukáš 1:26,27

Čo keby sa Jozef a Mária boli objavili zaodetí v drahých kožuchoch na koči s pohoničom, vo veľkom štýle a nad všetko povznesení? A čo keby bol Boh vyzdobil Betlehem ako Hollywood na oscarovú noc: červený koberec, blýskajúce fotoaparáty, anjeli robiaci interview s kráľovským párom? „Mária, Mária, vyzeráte jednoducho božsky!“

Keby bol Ježiš prišiel s toľkou pompou, prečítali by sme si príbeh a pomysleli si: Ach jaj, takto teda Ježiš vstúpil do nášho sveta!

No keďže to tak nebolo, môžeme čítať príbeh a snívať. Mohol by sa Ježiš narodiť v mojom svete? V mojom každodennom svete?

Nebývate presne v takom svete? Nie slávnostnom, o akom sa píše červenými písmenami. Žijete každodenný život. Treba zaplatiť účty, ustlať posteľ, pokosiť trávnik. Vaša tvár nekrášli obálky časopisov a neočakávate telefonát z Bieleho domu. Môžete si blahoželať. Obstáli ste v kvalifikácii do moderného vianočného príbehu. Boh

vstupuje do sveta prostredníctvom ľudí, ako ste vy, a prichádza v dňoch, ako je ten dnešný. Takže buďte vnímaví... možno sa váš vianočný príbeh odohrá práve dnes.

Slovo na záver

Tatiana Ešťoková

Fascinuje ma jednoduchosť akou svetlo vyháňa tmu. Otočíte vypínačom – ozve sa jemné cvaknutie – a predtým temná miestnosť plná strašidelných predstáv sa rozžiari. Úzkosť a strach, ktoré vás zvierali, zmiznú. Myši, ktoré si robili hostinu vo vašej špajzi vydesené utekajú hľadajúc si skrýšu. Deti, ktoré sa pred chvíľou chichotali vo svojej izbe majú zrazu zatvorené oči a tvária ako mŕtve, lebo už dávno mali spať. Áno, aj to pôsobí svetlo – pod jeho vplyvom sa rozhodujeme konať to, čo je správne. Lebo na svetle, pred zrakmi iných, sa ťažko kradne, klame, podvádzá ... Tvárou tvár voči svetlu sa v nás zapína vnútorný hlas a my presne vieme, čo sme mali a čo nemali urobiť.

Keď konáme pod rúškom tmy, mysliac si, že naše skutky sú skryté a zrazu príde ten nepríjemný moment, že niekto rozsvieti – lúč svetla namieri do našej temnoty – vydesí nás to. Cítíme sa zahanbení a občas aj nahnevaní, že sme nedávali väčší pozor a lepšie sa neskryli. Niekedy si želáme radšej byť mŕtvi, ako zažiť takéto zahanbenie. Nie vždy máme radi svetlo. Nie vždy nám je príjemné keď pravda o nás samých – boľavá a strašná – vyjde na svetlo.

Už na prvých stránkach Biblie čítame v správe o stvorení, ako Boh rozsvietil, keď riekol: „Buď svetlo“. A potom svetlo oddelil od tmy. Svetlo nazval dňom a tmu nazval nocou. A potom rozsvietil ešte raz veľkolepým spôsobom – vo svojom Synovi – v Ježišovi. A o tom je vianočný príbeh. Že Svetlo prišlo na svet, aby ožiarilo a vyhnalo temnotu tohto sveta, aj našu vlastnú temnotu. Ale my ľudia, ja aj vy – bez výnimky – viac milujeme tmu, keď sú naše skutky zlé. /Ján 1:9/ Nemáme radi svetlo, ktoré odhaľuje temné miesta v nás. Ak ale robíme dobre, konáme pravdu, ideme na svetlo bez strachu, s radosťou. /Ján 3:21/

Boh chce aj v nás oddeliť tmu od svetla. Naučiť nás, čomu vraviť áno a čomu nie. Má to však háčik. Chce k tomu náš súhlas. Chce počuť to **jednoduché**: Som tu taký aký som. Nie je to nič moc, no je to všetko, čo mám. Potrebujem ťa. Chcem, aby si bol Svetlom v mojom živote. Hovorím ti **ÁNO**.

Ponuka praktickej pomoci

Uvedomujeme si, že zvlášť v týchto dňoch mnohí zažívate okrem opustenosti a izolácie od svojich blízkych a priateľov aj nedostatok praktickej pomoci. Preto sme sa rozhodli byť vám v tomto smere nablízku. Ak potrebujete nakúpiť, vyzdvihnúť lieky, či zabezpečiť ostatné vaše potreby – dajte nám o tom vedieť.

Určite spolu nájdeme spôsob, ako vám pomôcť.

Rovnako vás povzbudzujeme ozvať sa aj v prípade, že máte záujem o modlitbu či rozhovor po telefóne.

Kontaktné číslo telefónu:

0903 641 053 – Tatiana Ešťoková.

V mene Cirkevného zboru ECAV v Záriečí

Vám prajeme požehnané, Božím pokojom naplnené, vianočné sviatky. Žehnáme vám, nech naplno prežijete, že Emanuel, Boh s nami, je a chce byť prítomný aj vo vašom živote, vo vašej domácnosti – nie iba ako vianočný hosť, ale ako váš blízky Priateľ.

ZÁRIECKE ZVONY • časopis Evanjelického a. v. cirkevného zboru v Záriečí
Nepredajné • Vychádza nákladom cca 300 ks • Zodpovedný redaktor: Tatiana Ešťoková • Adresa redakcie: Cirkevný zbor ECAV, Záriečie 192, 020 52 Mestečko, telefón: 0918828315 • e-mail: zariecie@ecav.sk • web: www.ecav.zariecie.sk